

2023 -01- 31

Dnr. RJL 2023/9

2023-01-31

Till Thomas Gustavsson,
Ordförande
Nämnden för Folkhälsa- och sjukvård

Fortfarande kris i ambulanssjukvården

Det är råder allt jämt en krissituation inom ambulanssjukvården i vår region. Vittnesmål från verksamheten beskriver bland annat situationen som ”det värsta läget på 30 år”. Det är djupt oroväckande att ambulanssjukvården inte är socialt hållbar och att bristerna är så pass påtagliga. Vänsterpartiet har under flera år pekat på dessa brister och vi har också varit lösningsorienterade och föreslagit flertalet åtgärder.

Utan övertidsarbete hade ambulanssjukvården sannolikt fullständigt havererat. Det är inte ett rimligt sätt att organisera en verksamhet på, det handlar bokstavligen om liv och död. Många medarbetare inom ambulanssjukvården vittnar om hundratals övertidstimmar och svårighet att få ut semester eller beviljad föräldraledighet.

Representanter från ambulansledningen har uttalat sig i media om situationen. Där slår man fast att ambulansen är rätt bemannad när man ”gör rätt saker” och att ambulansbilarna är placerade på rätt plats. En anledning bakom den låga måluppfyllelsen kring prio-1 larm är enligt ledningen att ambulanserna åker på prio-2 larm och att det slukar resurser. Men med tanke på vad som omfattas inom ramen för prio-2 så vore det ju konstigt om ambulanserna inte åkte på dessa uppdrag. Ambulansledningen förmedlar alltså en mycket förenklad och haltande bild. Inte minst skiljer sig den av ledning förmedlade bilden väldigt kraftigt från de varningssignaler som förmedlas från både fack, skyddsombud och andra medarbetare inom ambulanssjukvården.

Det har skett en marginell förbättring (0,8 %) år till år gällande prio-1 larmen. Detta kommenteras av ambulansledningen i media med att ”det i alla fall inte är en försämring”. Jag tycker det säger något om regionens ambitioner för ambulanssjukvården. Verkligheten talar sitt tydliga språk, regionen är långt ifrån att klara uppsatta ambulansmål inte bara på totalen utan på sina håll ute i länet ser det för bedrövligt ut, såsom i exempelvis Aneby och Mullsjö där man enbart når upp i 34 %. Sen ska man inte glömma bort att larm med prioritet 2 också är en viktig del av ambulansuppdraget och här finns det patienter som får vänta alldeles för länge på grund av att ambulanssjukvården helt enkelt är underbemannad.

Röster inifrån beskriver ambulanssjukvården som ett korthus som håller på att rasa samman och att systemet är i gungning. Anledningen bakom krisen tillskrivs att grundbemanningen helt enkelt är alldeles för låg.

Hur ser den politiska ledningen på situationen inom ambulanssjukvården?

Delar den politiska ledningen ambulansledningens bild om att ambulansen är rätt bemannad och den dåliga måluppfyllelsen bara beror på att ambulansen gör fel saker?

Har den politiska ledningen ambitionen att höja grundbemanningen inom ambulanssjukvården?

Vilka direkta åtgärder för att förbättra situationen inom ambulanssjukvården planerar den politiska ledningen?

Mikael Ekvall
Vänsterpartiet